Книга Юдити 9

Молитва Юдити

1 Юдита припала лицем до землі, посипала собі голову попелом, відкрила волосяницю, в яку була одягнена, - це було саме того вечора, коли приношувано в Єрусалимі, у храмі Божім, кадило, - і заходилася голосно взивати до Господа, кажучи:

2 «Господи, Боже мого батька Симеона, якому ти дав меч у руку, щоб помститися на чужоземцях, що розв'язали пояс дівчині, їх на сором, що обнажили її тіло, їй на наругу, що осквернили її лоно, їй на неславу. Ти бо сказав: Не буде так!- а вони таки зробили.

3 За те начальників їхніх ти віддав на вбивство, а ложе їхнє, де скоїлась омана, скривавив. Рабів побив єси з князями, князів же на їхніх престолах.

4 Жінок їх віддав ти на наругу, а їхніх дочок -у полон; усю здобич на розподіл між любими тобі синами, які палали ревністю до тебе, які були наругою, наругою своєї крови, і прикликали тебе собі на допомогу. О Боже, Боже мій! Вислухай і мене, вдовицю!

5 Ти бо вчинив минуле, теперішнє і те, що прийде потім. Що е тепер і те, що прийде, ти спізнав досконало. Що ти задумав - воно сталось,

6 і що ти захотів - стало присутнім і мовило: ось ми присутні! Бо всі твої дороги готові, і твої постанови наперед тобі відомі.

7 Ось асирійці зросли могутністю, прославилися своїми кіньми й вершниками, хвалилися відвагою піхоти, надіялись на щит, на спис, стрілу та пращу, і не признали, що ти - Господь, який кладеш кінець війнам.

8 Господь - твоє ім'я! Розбий же їхню силу потугою твоєю! Розторощи їх міць у своїм гніві, бо вони задумали твою святиню осквернити, намет, де пробуває ім'я твоєї слави, опоганити і роги твого жертовника позбивати.

9 Поглянь на їхню гординю, зішли на голову їхню гнів твій. Подай моїй руці вдовиній потрібну мені силу.

10 Побий хитрістю моїх уст раба з паном, пана ж разом із слугою. Розбий їхню пиху рукою жінки.

11 Бож не в численності твоя потуга, і твоя міць не в сильних; але ти - Бог смиренних, ти малим допомога, безсилим покровитель, пригнобленим заступник, спаситель одчайдушним.

12 Так, так, Боже мого батька, Боже Ізраїля - твого спадкоємства, Владико неба й землі, вод Сотворителю, Царю всього створіння твого, вислухай мою молитву!

13 Дай мені слово й хитрість, щоб їм і ран і синців завдати; їм, - що на завіт твій, на святий храм твій, на гору Сіон та на дім, що твоїм синам належить, мали лихі задуми.

14 Вчини, щоб кожен твій народ, кожне плем'я знало добре, що ти єси, о Боже, - Бог всемогутній, сильний, і що другого захисника для роду Ізраїля, крім тебе, немає.»